

SLOVENSKI NAROD.

Slovenski Narod* velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	K 24—	celo leto	K 22—
pol leta	12—	pol leta	11—
četr leta	6—	četr leta	5:50
na mesec	2—	na mesec	1:00

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafelova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefonski št. 34.

Masprotmiki hujskajo.

V razpravo o ljubljanski županski in občinski krizi so začeli nasprotiščni listi vlačiti krono. »N. Fr. Pr.« predstavlja stvar tako, kakor da se je bivši župan s sprejetjem nove izvolitve upri kroni in da je vsled tega med krono in med ljubljansko občino nastal konflikt in tudi »Slovenec« ubira to struno, češ, da je zopetna izvolitev Hribarja demonstracija zoper vladarjev odlok.

Vzroki, zakaj se stvar tako predstavlja, so jasni, kakor beli dan. Vzbujati se hoče s tem med ljubljanskim prebivalstvom popolnoma napovedno mnenje, da ljubljanska županska in občinska kriza ni boj med vladom in med narodno-napredno stranko, marveč boj med narodno-napredno stranko in cesarjem.

V resnici je pa boj, kakor že rečeno, samo z vladom. Vsi cesarjevi odloki se zgode vedno in edino na predlog vlade in je edino vlasta zanje odgovorna. Ce bi bila vlast cesarju nasvetovala, naj Hribarja potrdi, bi se bilo to ravno tako zgodilo, kakor se je zgodilo, da cesar vsled predloga vlasti Hribarja ni potrdil.

S tem intrigantskim zapletanjem krone v ljubljansko občinsko krizo, bi naši nasprotmiki radi zbegali pristaže narodno-napredne stranke in zanesli v naše vrste nesoglasje in vzbulili radi mnenje med njimi, da je nastal konflikt s krono, ki ga je načinilo.

Boj imamo z vlasto, s to vseskoz nemškonacionalno in klerikalno vlasto, ki streže narodno-napredni stranki po življenju in je v dosegu svojih namenov etablirala absolutističen režim v državi. Od neizprosnega boja zoper vlast nas ne bo odmaknila nobena sila in tudi ne zvijačeno zapletanje krone v naše boje. Ta boj je naša pravica in naša dolžnost. Slovenski narod se zaveda, da zunaj Avstrije nima bodočnosti in zato se zvesto drži svoje starodavne domovine. Zaveda se pa tudi, da mora Avstrija postati drugačna, če naj bodo v njej prebivajoči narodi srečni in zadovoljni. A predpogoj taki sprememb je, da se ubije vsaka vlast, ki nasprotuje takim preuredbam sistema, kakršna je potrebna, da postanejo narodi ravnopravni.

Govoreč o ljubljanski županski in občinski krizi, se trudi »N. Fr.

Pr.« na vso moč, da bi med Čehi in Slovence zasejala razdor in da bi vsaj en del češke državnozborske delegacije potegnila v vladni tabor. Nezadovoljnost med Čehi zaradi takške dr. Šusteršiča se pojavi vse očitnejše in ker pripravlja vlast nova spravne konference med Čehi in Nemci, goji »N. F. Pr.« sladko upanje, da se posreči, zabit klin med slovenske stranke in Slovence izolirati. Stara židovska rufijanka hujška na vso moč in poskuša zastrupiti razmerje med Čehi in Slovenci. Toda mi gojimo trdno upanje, da slovenska vzajemnost ni prazna fraza. Taktike se menjavajo. Tudi mi uvidevamo, da se taktika dr. Šusteršiča ni obnesla, kajti faktični uspeh te taktike je vendarla ta, da se je sedanja nemška vlast obvarovala velikega poraza in namesto da bi bila odletela, se le še trdnejše zasridala. Toda ta napsotja v taktiki ne bodo in ne smejo razdreti slovenskega edinstva v parlamentu, kajti to edinstvo je edino sredstvo strmoglavitosti to skozinsko protislavansko vlast, kar je in mora biti prvi cilj slovenske parlamentarne dejavnosti.

Nasprotmiki hujškajo in spletkajo, ali trdno upamo, da bo njih prizadevanje brezuspešno.

Častiti someščanje!

GINJLIVI izkazi zaupanja in ljubezni, katere sem doživel v poslednjih dneh, segli so mi globoko v srce. Do smrti ne pozabim zvestobe Vaše, ki se je tako sijjajno manifestovala v dobi, v kateri so me od strani, odkoder bi tega nikdar pričakoval ne bil, tako kruto zalili. Sledič soglasni želji občinskega sveta in vseh zavednih meščanov sprejel sem novo soglasno izvolitev za župana. Vlast, ki absolutistično svoje postopanje prikriva s plaščem laži konstitucionalnosti, odgovorila je z razpuštom občinskega sveta.

Častiti someščanje, boj, ki nam je bil na ta način usiljen, sprejeli bodoemo z združenimi močmi. Vem, da morem računati na Vašo zvestobo; zato ne klonite duhom, kajti vsak boj podžiga pogum. Vsa znamenja kažejo, da se boste kljub zakonu o volilni svobodi s dne 26. januarja 1907. skušalo delovati s terorizmom; mi pa moramo odgovoriti na te vzorne slogi.

I.
Gospa Marija je imela žalostno mladost.

Njeni starši so bili zelo bogati. Obdajali so jo že v mladih letih s portatnim bleskom, da bi vsejali v otroško srce same aristokratske osobnosti in ponosa. Toda to se jim ni posrečilo.

Marija je bila že od mladih nog tiha in skromna. Ogrbila se je večjih družb. Najraje je misila. Skoro vedno je sedela v svoji sobici, glavo oprto na roke, in premišljevala. Včasih jo je papa vprašal:

»Marija, o kom pa tako premišljuješ?«

»Mislim o svojem življenju,« mu je odgovorila malta Marija, čeravno sama pravzaprav ni vedela, kaj to pomeni.

Njena trnjava pot se je pričela v devetnajstem letu. Oglasil se je bogat snubec in starši so jo primoral, da se je z njim poročila.

Marija se je branila svojega moža, a drugega tudi ni ljubila. Sploh je ljubav poznala le iz knjig. Ko je brala romane, tedaj se ji je porodilo v duši neutrešljivo hrepeneњe po ljubezni. Predstavljala si je, da je jasno, solnčno jutro, jutro na poljanu, ko se na cvetkah zaškrli rosa v mavričnih barvah, ko zapoje prvi ptiček in ko čez vse zapihlja lahen junčanji zefir. Predstavljala si je ljubljencev kot

najslajšo pesem, najslajši akord, ki zazveni in polagoma zamre v daljavo...«

Njen mož je bil vletrgovec. Njena duša je bila prenežna in previsoka, da bi jo zamogel umeti. Marija pa je takoj čutila, da ji on ne more dati tega, po čemer je tako hrepenevala.

Dodujila se je svetu in v samotnih urah je neutolažljivo plakala po izgubljenih sanjah. Spoznala je življene in spoznala je, kako zaman je hrepeneњe po nedosežnih višinah, pa je molčala. Nikomur ni potožila svoje bremenne bolesti.

Cez dve leti je Marija porodila hčerkko. Ni je bila vesela, kakor so to druge matere, ampak z otočnim smehljam na ustnih je vzela otroka v naročje in rekla:

»Ubogo dete, zakaj si se rodilo?« Zdravnik jo je začudeno pogledal:

»Zakaj govorite tako, gospa?«

»Žalibog je resnica,« mu je odgovorila ona. »Glej! Čaka že tega otroka življene, pomislite, težko življene! In li vi veste, kaj se pravi živeti? Li veste, kaj se pravi v bolesti in obupu živeti?«

»Pomirite se, gospa,« ji je prigovarjal zdravnik.

»Ah, gospod, jaz sem mirna! Ta ko mirna, kakor še nikoli. Najraje bi

umrla. Ah, rešena vseh bolesti in vse tuge! Vse bi šlo mimo mojega groba, vse do mrzle smrti. Kajti pri meni bi bilo življenje...«

»In otrok?« je pripomnil zdravnik, misleč, da bo s tem spomnil mlačeno ženjega stanu.

Marija ga je vprašajoče pogledala, nato se je ozrla na otroka, ki je spal na njenih rokah in rekla:

»Glejte, ta angelček bi šel z menoj. Kamor bi šla mati, tja bi šlo tudi dete. Ce bi mati šla v rešitev tripljenja, potem bi šlo tudi dete z njo. Saj smrt je rešitev vsega zla. In kje morem pustiti svoje lastno dete v slabem življenu, dočim grem sama v boljše?«

Marija je utihnila.

II.

Počasi so tekli dnevi Mariji. Dolgočasni, vedno enaki so bili, brez vsekih izpremen. Sčasom se je Marija navadila nanje in se vdala v polno resignacijo. Staršev ni nikdar obiskala, z možem skoro nič ni govorila in svojega deteta se je ogibala.

Ko je namreč spoznala, da ne bo umrla in da živi z njo vred še dete, tedaj se je čutila krivo pred svojim otrokom. Stela si je v najhujše zlo, da je mali Ido dala življene, ker s tem jo je, po njenem mnenju, pahnila v nevrelo, v svet in njega tripljenje in bolest. Večkrat je dejala:

»Zakaj pa?«

»Ah, Ida! Hudobna je tvoja mati, ki hoče, da bi ti umrla. Ali bi rado umrla?«

Slovenski Narod* velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto	K 25—	celo leto	K 28—
za Nemčijo:	pol leta	13—	za Ameriko in vse druge dežele:	
	četr leta	6:50	celo leto	K 30—
	na mesec	2:30		

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnemu ali znakuksmu.

Uredništvo: Knafelova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefonski št. 33.

čaj tiste narodnosti, ki se k nji prispeva nje prebivalstvo, z nasiljem in podkupljevanjem naj se Poštorna izpremeni v Unterthemenu. Poštorenski slučaj je nad vse jasen dokaz Bienerthovega absolutizma, kateremu niso pri nobenem aktu samovolje zaprekli niti zakoni, niti morača, niti spodbavnost.

Hribarjev slučaj je samo zadnji članek v dolgi verigi nasilstev, ki jih je zagrešil baron Bienerth nad avstrijskimi Slovani. Ves svet se je razburjal zaradi govorance cesarja Viljema v Kraljevcu, ki je bila pobravana absolutistično. Toda tu je slo samo za mišljenje in za govor zgovornega imperatorja, kogaja vladava absolutizem. Baron Bienerth je z eno besedo predstavil starega avstrijskega absolutizma. Je neodvisen od parlamenta in ostentativno se s tem ponaša. Korumpira parlament in ga prezira. Silen je gor in dol. Cesar mu je dal red sv. Stefana in dr. Kramarje poslovni red. Iznebil se je nevarnosti obstrukcije, ne boji se pa niti opozicije. Bodisi da je opozicija v manjšini — potem vladi ni škodljiva, ali pa je v večini — potem pa ji zagrozi s § 14. Vsaka konstitucionalna vlada, tudi najslabša, ima še nekaj sramu, absolutizem sramu ne pozna, ali pa nima pred seboj nikogar, da bi ga pred njim bilo sram.

Bienerthov absolutizem gre pa še dalje. Zbornica je bila odgovadena, ko je bilo jasno, da vlast nima večine,

ker so ji Poljaki odrekli pomoč. V dobi počitnice je stopilo na površje vprašanje, kaj se bo zgodilo, če Bienerth ne pridobi Poljakov in bo imel tudi po počitnicah večino proti sebi.

Baron Bienerth je prav nesramno zagrozil v oficijalnih časopisih, da bi v tem slučaju zbornico razpustil. Ta kabinet je živila negacija vseh konstitucionalnih principov. Poznamo ga pa ne po njegovih izjavah, ampak še bolj po njegovih dejanjih. V dobi bar. Bienertha je zavladal v upravi čisto nov, bolje rečeno, čisto star duh. Tiskovno svobodo omejujejo neštevilne konfiskacije, zborovalno svobodo omejujejo poostrena kontrola političnih shodov, od političnih društev se po dolgem času zahtevajo točni izkazi. Znani proces s češkimi antimilitaristi je mogel biti izveden edinole pod vlast, katere prvi korak je bil razglasitev izjemnega stanja v Pragi. Absolutizem gre roko v roki z nasiljem, kajti brez nasilja ne more izhajati. Bienerthov kabinet ne ostaja pri napadih na ustavno zajamčene svoboščine posameznika, on resno ogrožuje tudi narodno avtonomijo in občinsko samonapravo. Pod njegovo pasivno udeležbo je že štiri leta blokirana češki deželni zbor in pomandranja deželnega ustava češkega kraljestva. Njegova vlast je protizakonito razpustila občinski zastopništvo pa je oče drugih nasilstev. Občinski zastopništvo se ni uklonil Bienerthovi samovolji in je izvolil Hribarja za župana in baron Bienerth je brez navedbe vzrokov, čisto na absolutističnem način volitev zavrgel. Le kratkovidni absolutizem naših političnih ekscelenc ne vidi, da se je tu zgodil nov atentat na državljanke pravice avstrijskih Slovanov. Eno nasilstvo pa je oče drugih nasilstev. Občinski zastopništvo se ni uklonil Bienerthovi samovolji in je izvolil Hribarja za župana v sedmič. Minilo pa ni štiriindvajset ur in dobit je svoje placilo. Občinski zastopništvo je bil razpuščen in mestna uprava izročena vladnemu komisarju. Po Poštorni Ljubljana.

Kako dolgo še? Ah, še dolgo, mnogo dalje nego je češkemu narodu zdravo. Baron Bienerth ima zelo trdno politično življenje. Kanalska poljska politika se je z njim med tem za trideset srebrnikov in nekaj čez žreb pobotala, češki poslanci pa so se z moralnim zaničevanjem od njega obrnili. Niti besede protesta, niti besede nasprotstva proti sedanjim vladam. Dobivati klofute od vlaste, v kateri smo sami udeleženi, to se se prenese, ali ta misel, da se pravzaprav temepo sami, je zelo povzdigajoča.

»Jaz sem kriva, da bode trpelja moja Ida in okušala bridki sad sveta. Grešila sem zoper svojega otroka, ker sem ga pahnila v življenje.«

In pri vsem tem je ljubila malo bolj, kakor more ljubiti kaka mati svojega otroka. Z nadnaravno ljubezijo je čuvala nad njo, da se ji vsaj, dokler boste same živa, ne prijeti kako zlo od strani sveta. Ljubila je Ido z ljubezni, poročeno v bolesti in spoznanju. In to je najvzvsišenja ljubezen.

Toda njen soprog ni razumel te njene bolesti. Mnogo višje je Marija stala od njega, nego da bi jo mogel umeti. Zaraditega je trdil, da je ni slabše matere, kakor je njegova žena.

Ida je hodila vedno le s paponom na izprehod. Tu ji je počasi v cepljevanju v mlado srce sovraščvo do matere. Včasih je dejal:

<p

Toda dobivati blistvo od vlasti, v kateri sami nismo udeleženi, to je smrta. To mora zekati. In da prenehata, moramo vlasti pogosto in vstajno zagotavljati, da smo pripravljeni biti se tudi mi sami.

Ustvarjajoči je prvi!

Trst, dne 1. sept. 1910.

V včerajnjem dopisu iz Trsta ste že poročali, da se je od mnogih strani izrazila želja, naj se za nedeljo nameravni izlet puljske N. D. O. s plohom opusti, ker so omejitve in pogoji, ki jih je storila redarstvena oblast, tako ponizevali, da mora trpeti ugled tržaškega Slovensstva.

Med delavstvom se popustljivost vladnih organov napram laškemu žiganju ostro kritikuje, a obenem se obžaluje tudi pomanjkanje eneržije s strani vodstva N. D. O. Kakor je bilo namreč v nedeljo v »Edinostic« objavljeno se je izkrcanje v zaprti prosti luki, mesto na glavnem pomolu v mestu dolgočelo v sporazumljenu s predsedništvom N. D. O. Sedaj pa se je še izvedelo, da je predsedništvo v to ponizevalno spremembu privolilo, ker se je balo, da ne bi mogli redarji udeležencev obvarovali pred eventualnimi napadi Lahov.

Ta prevelika plahost je seveda oskobilna policijo, da je potem prepovedala še godbo in zastave. Med delavstvom se govori, da je skrb za telesno varnost nekaterih oseb provzročila spremembu še neke druge točke programa.

Ako je to res, potem bo treba brezobzirno povedati, da je ugled tržaškega Slovenstva stvar, ki jo narodni delavec ne pustijo od nikogar spraviti v nevarnost.

Ako se nima dovolj poguma, naj se izlet odpove. Radi par kronic skodel nočemo zapraviti svojega dorega imena.

Naroden delavec.

Afera s strupenimi pilumi pred sodiščem.

(Nadaljevanje iz jutranjega lista.)

Ob polu 10. uri dopoldne se obravnavna nadaljuje.

Dr. Neuperger popravi obtožnico v tem zmislu, da se ima glasiti odd. III., točka 2: nadalje februarja meseca 1910 v Trstu v namenu Stefana Quirittija oškodovati na premoženju, izvabil Quirittiju pod zvito pretvezo, da je menica za 500 kron, katero mu je poprepri Quiritt kot dolžnik pravilno podpisal, raztrgana, novo menico, katero je potem na 600 K prenaredil, vsled česar je Quiritti škodo trpel. Ker se mnenja naših izvedencev popolnoma ne vjemajo in ker je znanje vseuč profesorjev gotovo večje nego naših provincnih zdravnikov, predlaga, da se imenje vseuč profesorjev dr. Kramera in dr. Pregelja prečita.

Dr. Ravniharja veseli, da drž pravnik umika točko za točko obtožnico. Ce ima drž pravnik ravno tak appetit na te strupene pilule, da jih celo njemu ponuja, nima ničesar zoper to, če se prebere mnenje teh vseuč profesorjev. Predlaga pa, da se to prečita v navzočnosti naših izvedencev, da se moreta eventualno braniti.

Dr. Neuperger pa hoče, da se v tem slučaju pokliceta tudi grška vseuč profesorja.

Dr. Švigelj pravi, da se je javnosti vsled obolovanja odstrani preiskovalnega sodnika v časopisih »Slov. Narodu« in »Slovenec« nekako sugeriralo ter predlaga, naj se te novice prečita, oziroma iz njih konstatira, da se je s strani preiskovalnega sodnika s poročili o podatkih razprave glede zagonetnega zavratnega umora, ne reče hote, javnosti sugeriralo.

Dr. Neuperger pravi, da tege na krivo sodišče, temveč zločin. Ravno te novice so dovedle edino obremenilno pričo, da se je zglašila.

Sodni dvor sklene, da se časopisovi ne čita, da se prečita mnenje graških zdravnikov v navzočnosti dr. Plečnika in dr. Schusterja in da se tva o tem mnenju zasišta, ker imajo naši zdravniki tudi tozadevno kvalifikacijo.

Dr. Švigelj in drž pravdu in pri glaglašata ničnost.

Predsednik na to prečita mnenje graških izvedencev, ki v bistvu soglaša z mnenjem dr. Plečnika in dr. Schusterja. Le v tem se razločujejo, da graška izvedenca trdita, da bi Hamerlitzovka, če bi dalj časa dan za dnevom po 5 koščkov zavzila, težko obolela in bi končno tudi lahko umrla.

Dr. Schuster pravi, da imajo graški izvedenci v mislih čisti strup, in trdi še vedno, da je izključeno, da bi človek po zavzitju prvih 5 koščkov zavzil še druge, ker imajo preslab okus. Ce bi pa tudi dan za dnevom vžival po 5 koščkov, tedaj bi težko obolel; umrl bi pa ne, ker začne bruhati in ker dobi drisko, vsled česar

gre strup in njega. Izvedeno komisarji hot prahliti zločnikev, da in tvarina ni smrtna, da bi zavzrgla človeka.

Dr. Švigelj pravi, da bolniki tudi ne jemljejo zdravil, ki dobro ne učinkujejo; sicer bi pa človek tudi umrl, če bi pojedel nasprotni ameriški jabolk.

Dr. Plečnik pravi, da človek, če zavzije dan za dnevom po 5 koščkov, ne umre. Vsi strupi delujejo posredno in neposredno. Neposredno so, da bruha, da dobi drisko. Ce bi vzela 50 koščkov v 10 dnevih, tedaj bi težko zbolela. Ce bi jih pa vedno naprej jemala, tedaj se pojavijo oddaljeni učinki, ki skodujejo človeku.

Citanje izpovedi nekaterih prič.

Dr. Gregorič se ne spominja na ime Hamerlitz.

Ravnatelj Strukelj pravi, da so razgledano z mrtvaško glavo na pošti konfiscirali.

Damea Kalisch pravi, da je tisto mapo ona kupila za Hladnikovo sogrobo. S Hladnikovo sogrobo je o aferi govorila, toda je ni omenila.

Marija Drobtina nič ne ve.

Viktoria Ban pravi, da Albertija pozna in je njen »kompare«. Hladnika ji je Alberti predstavil. Nekdaj je prišel Hladnik k njej ter ji prinesel neko pismo Albertijevo. Omenil ji je tudi, da je prišel k sodišču, da se opraviči zaradi afere.

Anton Maček, poštni sluga v Dol. Logatcu, se ničesar ne spominja, ravnotako ne ve ničesar Adolf Hladnik, poštni oficijant v Logatcu.

Anton Brenčič je izpovedal, da Piacentini ni hudoben človek. Tudi o Hladniku ne more ničesar slabega reči. Aleks. Uciek je posodil prvi denar za sferisterij. Hladnik je še za njim posodil denar. Priča je vedno tirjal Batistellijsa in Capanna. Hladnik se je potem obvezal, da dobi priča prvi denar, ki ga dobe. Čez nekaj časa je pa Hladnik sferisterij podral in prodal.

Rudolf Exner, špediter, je kupil od Hladnika avtomobil.

Anton Mazzurana je dal tudi nekaj denarja v kinematografsko podjetje. Hladnika ima za nepremišljjenega. Izgubil je svojo vlogo.

Ferdinanda Rollija je Hladnik prosil za posojilo 5000 K za sferisterij; pa mu jih ni dal.

Peter Visočevič je vzel od Hladnika gostilno v najem. Kljub trimesecu pogodbji ga je Hladnik odpustil, vsled česar ga priča toži za odškodnino.

Ivan Lipold je imel nekaj kupcev s Hladnikom in je Hladniku še nekaj dolžan.

Angelo Soerate je kupil les od sferisterija.

Giovanni Zötter pravi, da je Piacentini velik pisanec. Meni pa, da je Piacentini nezmožen, da bi izvršil Hudobništvo. Ravnotako je izvedela priča Oton Jusig.

Ostale priče niso izpovedale ničesar važnega.

Nato prečita predsednik dr. Levičnikovo ovadbo, razna orožniška in stražniška poročila, poročila tržaške police. Prečita tudi Hladnikovo korespondenco. Spisal je v zaporu cel životopis Piacentinijev, pisal je večkrat Albertiju, pisal je svoj zagovor, da ni kriv; nadalje je pisal svojemu svaku, kako se mu godi in da je nedolžen. 9. marca je postal Capanni razglednico iz Logatca, na kateri je bila hiša njegove matere zaznamovana s »casia mia«.

Hladnik zatrjuje, da to ničesar drugega ne pomenja, nego naš dom.

Predsednik prebere razne menične in druge tožbe in navaja, kdo in za koliko so rubili Hladnika.

Pri čitanju dolgovzelnih aktov, zapisnikov, izvidov itd. je postal občinstvu dolg čas. Začeli so zdehati drug za drugim. In dvorana se je začela polagoma prazniti. Kmalu je bilo le malo takih, ki so združili tudi pri čitanju aktov.

Sodni dvor je končno šklenil, da se graških izvedencev osebno ne zasiši, ker ni nobenega nesoglasja med graškimi in tukajšnjimi izvedenci.

O 1. uri popoldne se konča dokazovanje ter se prekine obravnavna. Obravnavna se ob 4. uri popoldne nadaljuje in bo najbrže še v pozni noči končana.

(Nadaljevanje iz jutranjega lista).

Dnevne vesti.

+ Ljubljanska občinska kriza. Vladni komisar se je nastanil na rotovž in vodi županske in občinske posle. Za sedaj vlasta absolutistično, pravijo pa, da dobi »Beirate«, nekaj svetovalec, ki jih bo lahko poslušal ali pa tudi ne. Iz vladnih krogov se čujejo prav zanimive stvari glede novih volitev v občinskem svetu. Čuje se, da volitev še ne bo tako kmalu. Vlada morda misli tako-le: Rok za pričetbo na ministrstvo poteka 20. septembra in raspust postane čelo tedaj

prenovljens, dotrud se jo občinski svet odrekli pritožbi. Nova volitve se morajo raspisati tokom enega meseca po pravomočnosti, točnej najkasneje 30. oktobra, a za kateri termin se raspisuje, to, menijo vladni krogci, da je drago vprašanje in se zadovoljivo zmehljava, kakor bi hoteli roči: Ljubljancanja, le bodite pripravljeni, da vam bo dolgo gospodaril e. kr. vladni komisar. Ce je pa to vladino modrovjanje v postavi utemeljeno, je seveda druga stvar.

+ Patentirani patrijanje na delu. Med vrzali Hribarjeve nepotrditve je tudi njegovo potovanje v Petrograd. To v družbi poslanca dr. Kramara in poslanca Hlibovickega na pravljeno potovanje je imelo namev organizirati kulturne in gospodarske stike med Slovani, a tisti krogci nemškega misijenja, ki tlačijo in zatirajo avstrijske Slovane, so to potovanje stigmatizirali kot nekaj nedopustnega in srdito vprijejo: Kaj imajo slovenski avstrijski poslanci opraviti na Rusku. Pri tem je pomisliti, da je Rusija, kakor je že omenil Hribar, rešila Avstrijo leta 1848. in da je s tem postal prava dobrotnica avstrijske monarhije, in dalje da pomisliti, da nima Rusija niti najmanjših aspiracij na kako avstrijsko ozemlje.

Nasprotno je pa z današnjo Nemčijo. Prusija je vrgla Avstrijo iz nekdanje Nemčije, je uničila avstrijsko prevlado v Evropi, je Avstrijo pri Kraljevem Gradcu porazila in pomagala, da je izgubila Benečijo in vse sadove vojne proti Danski. Kdor pozna apiracije Prusije, kakor so jih formulirali Bismarck in drugi, tisti ve dobro, da je samo međunarodna konstelacija vzrok, da se Nemčija sedaj dela prijateljico Avstrije. Vresnici pa stremljajo Nemčijo za tem, da si podvrže večji del naše monarhije dol do Trsta, in da ima Vsemenska zveza analogo pripravljati tla za to pridobitev. Ta vsemenska zveza bo zborovala od 9. do 12. t. m. v Karlsruhe, in tam se snidejo nemški poslanci iz rajha in iz Avstrije. Kaj na to, to je 14. in 15. pa bo v Solnogradu sestanek nemških poslancev iz rajha in iz Avstrije, in tisti dr. Sylvester, ki bi rad postal avstrijski minister, vodi to stvar.

Ob tem pa se e. kr. vlasta prav nič ne spodriva. Iz tega se zoper vidi, kako se v Avstriji postopa napram Slovanom in kako vse drugače napram Nemcem.

+ Klerikalna nesramnost. V sredo popoldne zgodil se je v neki dobro znani narodni gostilni slučaj, ki je vreden, da ga pribemo. Neki uslužbenec nemškatarsko-klerikalne tvrdanke povabil je k svoji mizi dva svoja tovariša in naročil liter vina. Eden tovarišev si je hotel prizgati viržinko in je vzel iz žepa vžigalice »Ciril-Metodov državec«. To je pa že malo pisanega uslužbenca tako razburilo, da je tovarišu iztrgal iz rok vžigalice, jih vrgel na tla in počudil, smodko mu je pa prizgal s klerikalnimi vžigalcami. To je prava čukarska vzgoja. Ime tvrdke in uslužbenice je na razpolago.

+ Razpisane suplenture: Na I. drž. gimn. v Ljubljani za nemščino (glavn. pr.) in klasično filol. oz. slovensčino (str. pr.), do 6. IX. — drž. realna gimn. v Brnu 2 suplenturi za klas. filol. (glavn. pr.) in nemščino (str. pr.), do 5. IX. — nadvoj. Rainer. gimn. na Dunaju, nemščina (glavn. pr.) in klas. filol. (str. pr.), do 6. IX. — gimn. v Dunajskem Novem mestu, klas. filol. (glavn. pr.), nemščina (glavn. pr.), zgodovozemljepisje (glavn. pr.), do 4. IX. — Prošnje za suplenture se naslove na gotični dež. sol. svet in se vpošljijo direkcijsi zavoda, na katerem je razpisana suplentura.

+ Lov na divje koze v Kamniških planinah. Ker se je pred kratkim v dnevnikih objavilo svarilo, da naj turisti od 4. do 7. septembra vsled lova na divje koze opuste izlete v Kamniške planine, naznanja Slov. planinsko društvo, da se lahko vrše izleti do Bistriške koče. Schmidingerjeve koče na Veliki Planini in z Velike Planine po Dolu v Bistriču neovirano in brez nevarnosti.

+ Odhajajočemu okr. sodniku Juriju Kozinu so napravili valeto njeviči tovariši dne 31. avgusta pri Tučku v Novem mestu. Marsikdo bo težko pogrešal ljubezničega kolega, dobrega narodnjaka in izvrstnega sodnika. Vipavecm pa čestitamo, da dobre tako izbornega okr. sodnika.

+ Nesreča na železnici. V četrtek popoldne je brzovlak št. 133 iz Ljubljane v Laškem trgu povozi železniškega uslužbenca Antona Brateca, ki se je hotel izogniti vlaku, prihajajočemu iz Celja, a je prišel pred ljubljanskim brzovlakom. Bratec je bil takoj mrtev.

+ Nemški podčastniki — sleparji? Pri 87. pešpolku v Celju vladajo zelene čudne razmere. O tem, kako se postopa s slovenskimi podčastniki, se je že pisalo. Zadnji »Narodni List« pa poroča o stvari, ki prav močno diži po sleparji. Neki slovenski vojaki je dobil dopust in volni listek do Dobove, v pisarni 87. pešpolka pa imajo zapisano, da je šel na dopust v

Bodenbach. Neki drugi vojaki je dobil volni listek za neki kraj v Savinjski dolini, v knjigah je pa zapisano, da je šel v Bregenz. Vojakom se je dal mal zmesek za Dobovo ozir. Savinjsko dolino, vožnja pa se je zaračunala do Bodenbacha, ozir. Bregenza. — Mesec se kupi več dan 20 kg, zaračuna se pa 25 kg. Kdo torej spravi više zaračunane zneske?

+ Stari bog že vedno živi. Tukole piše mariborskemu »Slov. Gospodarju« pobožni pijanec: »Velecenjeni gospod ure! O preljudna vinska trta, ki si žalost mojega sreca. Sel sem na Veliko Gospojnico gledat na vinske grade, in prisel sem ves objokan domov. Vinogradci so grozno uničeni, tako, da še drugo leto ne bo mogel trs prav roditi. Iz več trsov je grozdje dol deltel, na katerih je pa še gor, imajo pa jako malo zdravih jagod. Bil sem v vinorejski šoli v Mariboru; toda kaj mi šola in ves moj trud pomaga, naši vinogradi so ravnati tak, kakor drugih, ki niso bili nikjer v šoli. Saj tudi ne more biti drugače; star bog že vedno živi ter slabu kaznuje in dobro plačuje. Letos je bil skoro pri vsaki hiši vinotoč pod vejo; ljudje so pili in noreli po cele noči. Koliko se je storilo hudega po zakonih gostilnah. Cerkev je bila pri večernicah prazna, gostilna pa natlačena ljudi. Žalostno, toda resnično. Bog nas hudo kaznuje za naš greh; pa k letu bo še hujše, ko ne bomo imeli kaj piti.« O ti ljubi star bog, zakaj si tako udaril svoje dobro ljudstvo. Radi »vinotoča pod vejo« vendar ne zaslubi takode hude kazni, da mu odvzameš ves vinski tridelek. Za grehe, ki jih je delalo dobro tvoje ljudstvo po zakonih gostilnah, mesto da bi po tvojih hranih delalo pokoro, je to tvoje ljudstvo zadostilo s tem, da je pri v o l i t a v a h pokazalo, kako globoka vera presinja njegova sreca. Daj torej, da ne bo ob letu še hujše, da ne bodo tvoji izvoljeni hlapeci vsi objokani, marveč da bodo veselo prepevali: »O preljudna vinska trta, ki si veselje mojega sreca!«

+ Radi motenja vere. 23letni viničarjev sin Matija Šerjan v Zgor. Sv. Kungoti nad Mariborom je

naravnost izvrstne; človek kar verjetne ne more, da so bili igralci kmeti fantje. Igra je bila vrnjno naštudirana, za kar gre zasluža fil. g. Šlibarju. Eleganten je bil nastop mašnega zbora »Zagorskega glasbenega društva«. Pod spremnim vodstvom g. nadučitelja Levstika je zapel »Nazaj v planinski raj« in »Zvezdo. Frenetično pleskanje, ki ni hotelo ponehati, je pač dokaz, da sta segli pesmi vsem do sreca. Pozneje je zadoleno »Buči morje adrijansko«, katero pesem sta izvajala oba pevska zobra skupaj. Kaj takega doslej še nismo slišali v Trojanah. Med tem pa se je razvila živahnna zabava. Največja gneječa bila je krog paviljona gdē. Konškovih, ki so stregle gostom s finim picevom, raznimi likerji itd. V pivovarni sta gasila gostom žejo gospod Novak in soproga, g. Grohar pa je v vinskih kleteh tocil pristni eviček, ki je kmalu ugladil gostom grla tako, da je kmalu zadonela ob mizah domača narodna pesem. Kegljilci pa so med tem tekmovali pri keglijanju za dobitke, kar je priselo družbi lepo svetico. Domača dekleta v narodnih nošah so prodajala šopke in stregla gostom v splošno zadovoljnost. Ob zvokih znanega zagorskega orkestra se je kmalu razvil živahen ples. Ob številnih lampijončkih se je nadaljevala veselica pri največji živahnosti nemoteno do ranega jutra. Na svidenje drugo leto!

Društvena poznanila.

Politično in gospodarsko in izobraževalno društvo za vodmatski kraje priredi gledališko predstavo in sicer »Brat Sokol« in »Raztresenec« v sredo, dne 7. t. m., v gostilniških prostorih g. I. Pavška. Čisti dobitek bo namenjen vojnotiskim rezervam.

Bratske župne odbore prosi podpisano uredništvo, naj dopolnane statistične pole v posameznih župah izruzenih društvih in pa pole, zadejajoče župe same, najvestneje in kolikor mogoče hitro izpolnijo, da bo mogče v koledarju, ki je že v tisku, prinesi natančno statistiko slovenskega Sokolstva. Ne dopustite, da bi zaradi par minut dela, zastajala celo svar! — Uredništvo »Slovenskega sokolskega koledarja«.

Društvo delovodiv in industrijskih uradnikov v Ljubljani priredi v soboto, 3. septembra ob 8. zvečer v društveni sobi svoje mesečno zborovanje. Dnevnih red je zelo važen, zlasti zaradi udeležbe k izletu v Trbovško dne 8. septembra, zato z vabi vabljajo vse g. člane k obilnemu obisku.

Sokola v Kamniku priredi v nedeljo javno telovadbo in veliko župsko veselico. Spored. Ob 1/4 4. popoldne sprejem gostov na kolodvoru, ob pol 4. začetek javne telovadbe. 1. Proste vaje naraščaja, 2. proste vaje članstva, 3. orodna telovadba naraščaja, 4. orodna telovadba članstva, 5. skupina. Paviljoni za vino, pivo, jestvine i. dr. Šaljiva poča, srečolov in ples. V nedeljo 4. t. vsi v Kamnik.

Za izlet idrijske sokolske župe v Cerknici se morejo poslužiti udeležniki v nedeljo, dne 4. t. m., tudi podlanskih poštnih vlakov, ki prihajo na Rakec ob 1:35, odnosno ob 3. popoldne. Prvi odhaja iz Trsta ob 15. popoldne, drugi pa iz Ljubljane ob 12:58 opoldne. Tudi zveza za potrakt je zelo ugodna in je na razlagu več vlakov. Cerknica s svojim avtovoznamnim jezerom bo nad vse nisreno sprejela drage goste, ki se do zbrali k lepemu sokolskemu lalu. Cerknica je dobro znana za zbirno prirejanje narodnih veselic. Tudi to pot se potrdi, da bo vsem deležnikom kar najbolje postreženo. Izbralo se bo lepo število sokolskih slavev in prijateljev, krepko priznajoče sokolske misli, od Cerknega even do Ilirske Bistrike prihite slike čete, da podajo račun o svoji delu. V nedeljo torej v prijazno narodno-zavedno Cerknico!

Slovanski Jug.

Vohun Nastič toži »Pokret«. Sreda je bila v Zagrebu zanimiva zbrana. Tožitelj je bil izza velejavnega procesa znani vohun Risto Nastič, toženec pa odgovorni urednik »Pokreta« Veljko Tomić. Nastič toži, ker ga je »Pokret« imenoval — vohuna. V sredo je bila že petič obravnavna, ker je Nastič zastopnik dr. Horvat vedno predlagal preložitev razprave. Odgovornega urednika je zastopal odvetnik dr. Hinković. Ta je zahteval, naj se zaslisi kot priča generalistov stotnik Forner, ki bo izpričal, da je Nastič opravjal zanj vohunsko službo. Sodišče je temu predlogu ugodilo ter se obrnilo in tej tvari na pristojno vojaško oblast. Ta pa je sodišču odgovorila, da je Forner občeval z Nastičem »izključno v službenem svojstvu« in da zaračuna tega ne more stotnika odvezati, da

bli je šaval vredno težavnosti. Nastidov zastopnik je predlagal, naj se zaslisi kot priča neki nemški žurnalista Steinhardt, general Stoeb in Nastič sam. Zastopnik odgovornega urednika dr. Hinković pa je predlagal, naj se zaslisi kot svedok znani profesor dr. Friedjung, ki je svoječano pisal v »Neue Freie Presse« o Nastiču, da je to človek, ki se ga sme dotakniti samo s kleččami in da je bil za svojo izdajstvo plačan od črnogorske vladne in od bivšega krvaškega bana barona Raucha. Sodišče je odbilo predlog, naj bi se Nastič zaslisi kot priča, ugodilo pa je vsem drugim predlogom ter na to obravnavo preložilo. Kdaj bo prihodnja obravnavna, se vedeta še ne ve, vendar pa bo najbrže že v najkrajšem času. Gotovo je, da bo prihodnja obravnavna vzbudila velik interes v javnosti že zaradi tega, kar se zaslisi kot svedok profesor dr. Friedjung, znan izza procesa, ki ga je vodila hrvaško - srbska koalicija proti njemu.

Zagrebški občinski svet pospeševalj književnosti. Zagrebški občinski svet je dovolil dramaturgu hrvaškega narodnega gledališča Ivu knezu Vojnoviču 500 K podpore v svrhu, da lahko nabere nadaljni zgodovinski material za svojo novo dramo »Imperatrix«. To dramo je Vojnovič že skoro dovršil, treba mu jo pa samo še nekoliko izpopolniti, špecjalno kar se tiče zgodovinskega ozadja.

Japonski dijaki v Zagrebu. V sredo sta dosegla v Zagreb dva japonska dijaka, ki študirata v Berolini. Pišeta se Ogita in Osumi. Ogle, dala sta si Zagreb in okolico in se na to odpeljala v Bosno, da študirata takojšnje odnosa. Najprvo se namenita v Banjaluku, kjer ostanaeta več dni.

Prepovedana hrvaška drama. Pekojni hrvaški pesnik Silvije Kranjčević je zapustil nedovršeno dramo, vzeto iz socijalnega življenja v Bosni. Neki odlični hrvaški pisatelji je prevzel nalogo po pesnikovih skicah dovršiti dramo. To je tudi storil in dal drami naslov »Za drugo«. Drama bi se imela vprvorit v hrvaškem narodnem gledališču, toda cenzura je vprvoritev prepovedala. O vzkrokih prepovedi molče hrvaški listi.

Izpred sodišča.

Izpred porotnega sodišča v Novem mestu. Dne 29. avgusta t. l. se je zagovarjal radi hudoletva uboja Alojzij Wolf. Dobil je tri leta težke ječe. Alojzij Wolf je doma na Kočevskem in ne razume nič slovenskega. — Dne 30. avgusta se je zagovarjal bivša poštaria v S. radi uradne poneverbe. Porotniki so jo oprostili z 8 proti 4 glasovom. Gotovo so upoštevali od zagovornika dr. Globeniku naglašano izkoriscanje poštnega osoba po tržaški poštni direkciji.

Huda poslančeva žena. Prof. Verstovšek, bivši svobodomislec, zdaj pa velik klerikalec pred bogom in pred ljudmi, ki je bil nedavno na »skatoliščem« programu izvoljen za državnozbornega poslanca, ima zelo hudo ženo. Ona se s svojimi sosedami ne samo skrega, ampak tudi stepe. Nedavno je gospa Ana Verstovška tako pretepla svojo sosedo gospo Tošovo, da je zato kazenski sodnik v Mariboru odsodil na 20 K denarne globe. Gospa Verstovška se je proti odsodbi pritožila, toda prizivno sodišče je potrdilo sodbo prvega sodnika. In tako bo moralna hrvaška gospa plačati 20 K kazni.

Književnost.

»Slovenski Branik«. Stev. 9. tečev vse zanimivega vestnika naših pokrajini ima sledočno vsebino: Slovenskim staršem. — J. Tinčkov: Ljudsko štete in Nemci. — A. Beg: Ziljska dolina na Koroškem. — Država sv. Cirila in Metoda. — Braničev. — Z narodnega bojišča. — Obrambno delo naših bratov. — Kaj delajo naši narodni nasprotniki? — »Slovenski Branik« izhaja 1. dne vsakega meseca in stane samo 3 K, za dajake 1 K 80 v.

»Lovec«, glasilo »Slovenskega lovskoga društva«, prinaša v svoji 8. stev. sledočno vsebino: dr. V. Ječnik: Jereb. — P. Višnjan: Logarjeva želja (Pesem). — Juraj Lubec: Kragulj. (Konec). — F. K. Račec ob Adriji. — Prof. Ivan Franke: Krka. (Konec). — Medjd: Lov na slike v Savi nekdaj in sedaj. — Iz lovskega nahrbnnika. — Iz ribarske mreže.

Vse tu naznajene knjige se dobivajo v »Narodni knjigarni« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 7.

Razne stvari.

* Nevarna muha. Posestnika Matija Walda iz temešvarske okolice je pičila v roko muha. Roka je zatekla tako, da je moral Wald v bolnišnico v Temešvar. V bolnišnici so Waldu roko odrezali, vendar je kljub temu umrl vsled zastrupljenja.

* Šumecor hranilnega tova. Dunajski uradnik Oblat je v roku budujočem banki ponovil 72.000 K. Na Dunaju je Oblat prodal za 18.000 K vrednostnih papirjev. Ker je skutil, da mu je policija že na sledu, se je v nekom dunajskem parku ustrelil.

* Oče obstreli sina. Neki Hieber z Dunaja je na lovu po nepredvidljivosti pognal svojemu 27letnemu sinu Francetu cel naboj svindeničnega zrha v obraz. Poškodoval mu je zlasti brado in eno oko, na katero najbrže ne bo več videl.

* Avtomobil pred gledališčem. Ko je občinstvo v Monakovem zapšalo neko gledališče, je pridrvil neki avtomobil naravnost v občinstvo. Neka Amerikanka je obležala na mestu mrtva, več drugih žensk je bilo težko ranjenih.

* Od stotnika do sobnega slikarja. Znani stotnik Junga, ki je bil poslal svojemu tovariju peklenški stroj in ki je bil radi tega obsojen na osem mesecev ječe, je zdaj prosil za vponjenje in za odpust iz armade. Junga namešča odpreti delavnico za sobno slikarstvo.

* Nov potovni operni ensemble. Znana češka opera pevka Ema Destinnova, ki je lansko leto in letos slavila v Ameriki velikansko triumf, namerava sestaviti poseben ensemble in bo prirejala z njim operno predstavo v vseh večjih evropskih mestih. Tako poročajo »Münchener Neueste Nachrichten«.

* Zrakoplovev izginila. V četrtek se je dvignil pri Parizu zrakoplovev Weymann z nekim potnikom. Ob 6. zvečer se je videl zrakoplov kakih 400 metrov nad Parizom, od takrat je pa popolnoma izginil.

* Zdravnice v Turčiji. Turška vlada je dovolila, da smejo tudi ženske izvrševati zdravniško prakso. Tako dovoljenje pa dobe samo turške podanice.

* Princezinja Lujza. Med belgijsko princezinjo Lujizo in njenim bivšim možem Filipom Koburškim se je dosegla popolna poravnava. Filip Koburški bo plačeval svoji bivši ženi do njene smrti vsak mesec sedem tisoč kron. Ce bo le mogla izhajati?

* Parnik se potopil. Nemški parnik »Margarethe Russ« se je v Bristolskem prekopu potopil. Parnik je bil obložen z lesom. Na krovu je bilo 22 mož posadke, ki so se vse rešili.

* Rodbinska zaloigra. V Toplicah na Češkem je bila nastanjena delavka z imenom Žatka, ki je imela 5letno hčerko. Njen mož je delal na Nemškem. Te dni se je vrnil domov. Včeraj zjutraj je Žatka skočil skozi okno s svojega stanovanja ter obležal na cesti. Našli so umirajočega z nožem v prsih. Sli so v njegovo stanovanje, ki je bilo zaprto. Ko so vломili, so našli njegovo ženo mrtvo in vso razmesarjeno, hčerko pa ubito. Vse kaže na to, da je Žatka umoril ženo, in hčer in na to skočil skozi okno. Vzrok drami so bili baje rodbinski razpori.

* Prebrisan ponarejalcu denarja. Neka družba nemških ponarejalcov denarja je izgotovila veliko komadov, ki se jih lahko oddaja za dve marki ali za goldinar (2 K), ker je eni strani podoba cesarja Viljema, na drugi pa avstrijski dvoglavi orsel. V Avstriji polagajo denar tak, da kaže avstrijsko lice, na Nemškem pa tako, da kaže obraz gospodobnega Viljema. Kakor poročajo nemški listi, je tega denarja že mnogo v prometu.

* Potniški promet z Evropo. Statistika prekoceanskih parnikov, ki se teden za tednom spoluje, pokaže ogromen promet s potniki med Združenimi državami in Evropo. Se stava številka v Evropo odpotovali in iz Evrope dospeli potnikov v kabinah in medkrovju pokazuje, da je tekom letošnjega leta 1.150.884 potnikov prevzelo ocean, precejšen pristek napram prejšnjem letu. Temeljem sestave parobrodskih prog je letos potovalo 44.676 oseb v prvem razredu, 3110 več kot lani; 140.207 oseb došlo je v drugem razredu, 27.262 več kot preteklega leta, in 713.140 potnikov, 187.673 več kot lani, se je prevozo v medkrovju. V Evropo se je letos podalo 85.033 oseb v prvem razredu, 9780 več kot v preteklem letu, 81.614 oseb v drugem razredu, 12.309 več kot lani, in 186.713 oseb v medkrovju, 28.000 več kot lanskoga leta. To število bode pa še znatno narastlo, ko se bodo začeli turisti iz Evrope vračati.

* Revolucija loteristov. Ves Neapol in vse neapoljsko okolico je pokoncu. Sam vrag vedi, kak duh je razsvetil neapoljske in okoliške loteriste ter loteristovke, da so pretekli teden vsi stavili ambo 8, 90. In v velikansko veselje loteristov in loteristek, toda vše večjo žalost upravnične loterije sta bili resnično dvignjeni v soboto zvečer številki 8 in 90. V nedeljo dopoldne je vse do 18.00 v loterije ter zahtevalo, da se izplačajo ambo, dobil pa ni nikoli niti fiksna. Pred loterijami so se zbirale velikanske množice ljudstva, ki so glemo zabavljale po goljufih, ki ho-

dejo ljudi ogoljufati za pošteno dobljeno ambo. In da so množica že bolj rasburki, je dole povrnatljivo nabiti na vrata vseh loterij, s katerimi se naznana, da je zadeto za sedem milijonov lir, da pa država ne sme izplačati nič, ako je zadeto več kot pet milijonov lir. Ta razglas je loteriste tako razčačil, da so vdrli v kolektive, v katerih so vse razbili, kar jim je prišlo pod roke. Loteristi in loteristovke upajo, da bo država kljub temu izplačala, ker se je tak slučaj primeril že parkrat in so loteristi brez zapreke dobili izplačane svoje ambe.

Telefonska in brzozavna poročila.

Zopet denunciacije.

Dunaj, 2. septembra. Zna. — Vrganijev »Deutsches Volksblatt«, v katerega dopisujejo ljubljanski klerikalci, prihajači danes članek naslovjen »Aus dem Reiche Hribars«. Ta članek je poln denunciacij in pisan popolnoma v »Slovenčevem« duhu, da se takoj lahko ugane, izpod katerega peresa je potekel. Članek zatrjuje, da eksistira v Ljubljani srbska ekspozitura ter dokazuje, da se je 17. m. m. res klicalo »Zivila Srbiya«, češ, da je to uradno dognano in da je državna policija že tri take »kričače« artovala. Končno navaja, da sta bila v nedeljo dva srbska častnika Ristić in Tučović v Ljubljani in imela s članom »Ljubljanskega Zvona« tajen sestanek. Članek seveda nimalo ne dvolomi, da bi se sestanek ne imel posebnega namena, zakaj sicer bi omenjena oficirja ne mogla priti v Ljubljano, ker so prav sedaj velike vojaške vaje v Srbiji, a za časa vaj častniki redno nikjer na svetu ne dobera dopusta.

Odlikovani hrvaški umetniki.

R. — Cetinje, 2. septembra. Kralj Nikolaj je odlikoval intendantu hrvaškega narodnega gledališča, pl. Treščeca, in ravnatelja Andrija Fijana z Danilovim redom III. vrste; resisce: Bachia in Markovića z Danilovim redom IV. vrste, vse druge umetnike pa z zlatimi kolajnami. Gospica Vilharjeva, hčerka skladatelja Fr. S. Vilharjeva, in markiza Ružička-Strozzi ste doobili krasna dragocena darila od kraljice Milene.

Odhod državnih kraljev.

Išl, 2. septembra. Italijanski minister marki San Giuliano je odpotoval danes ob 11. iz Išla. Popoldne ob 2. je odpotoval tudi grof Aehrenthal. Napotil se je naravnost na Dunaj. Pred svojim odhodom sta ministra poslala brzozaven pozdrav nemškemu državnemu tajniku Kinderlenu.

Angleška misija pri cesarju.

Išl, 2. septembra. Angleška misija, ki pride notificirat nastop vlade kralja Edvarda, pride semkaj 11. t. m. in bo od cesarja sprejeta v svečnostni avdijenci.

Odhod srbskega prestolonaslednika s Cetinja.

Cetinje, 2. septembra. Srbski prestolonaslednik Aleksander je v

